

اثرهای موقعیت جوانه و محیط کشت بر پرآوری شاخصاره در گشت درون شیشه‌ای درختان بالغ گوآوا

احتر شکافند، مرتضی خوشخوی

گروه علوم باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

برای بررسی اثر موقعیت جوانه‌های روی شاخه بر پرآوری شاخصاره در دو رقم گواوا، در آزمونی پس از قطع جوانه انتهائی گره‌ها را از بالا به پائین شماره گذاری شده (N3, N2, N1,) و پس از گندزاری روی محیط کشت WPM با WPM با غلظت های مختلف BA صفر، ۰/۵، ۱/۵، ۲ میلی گرم در لیتر قرار گرفتند. دو مین جوانه شاخه رقم ^۱ محلی، روی هر دو محیط در غلظت‌های ۰/۵ تا ۱/۵ میلی گرم در لیتر BA، صد درصد واکنش رشد نشان دادند. و بهترین تعداد شاخصاره (۲) به ترتیب در ۱/۵ و ۱ میلی گرم در لیتر در محیط کشت WPM و MS به دست آمد. نتایج برهمکنش موقعیت گره‌ها و محیط کشت‌های MS و WPM بر تعداد شاخصاره نشان داد در رقم ^۱ محلی جوانه‌ها در گره‌های دوم بهترین شاخه زایی را داشتند (۱/۷۱) شاخصاره در محیط کشت MS و ۲ شاخصاره در محیط کشت WPM که این دو اختلاف معنی داری را نشان ندادند. در رقم ^۲ محلی جوانه‌ها در گره اول روی هر دو محیط کشت بیشترین تعداد شاخصاره را به ترتیب ۱/۲۹ و ۱/۵۷ تولید کردند.